

Epiros ingångna underrättelser, omöjligt kunnat vara närvarande vid de händelser, som tilldragit sig vid Thermopylerne. Genom den okunnighet, hvarest många Greker äro om geographien, har han troligtvis blifvit förblandad med en annan härförare; emellertid skall äfven Norrman den 20 Juli hafva vunnit en seger i Albanien, hvaröfver likväl det närmare felar. Så mycket vet man med visshet, att han jemte Botzaris i medlet af Juli var stationerad vid Arta, som ligger 80 timmars väg från Thermopylerna. — Bref från Bitolia af d. 31 Juli berättar äfven Chorschid-Paschas fullkomliga nederlag vid Thermopylerna, och innehålla, att hela hans armée blifvit tillintetgjord, att han sjelf skall befinna sig ibland de fångne, och att all tross, kostbarheter, 70 Beier och 11,000 Turkar fallit i Grekernes händer. En annan berättelse däremot påstår, att Chorschid-Pascha efter slaget med 4000 man dragit sig tillbaka till Larissa, men att trenne andra Paschar blifvit fångne. Men äfven Odysseus skall på första bataljdagen hafva blifvit dödligen sårad. Från grekiska sidan, (fortfar denna berättelse,) kände man förut genom spioner det förestående hafvudanfallet, och hade sammankallat alla stridbare män i Morea. Årkebiskoppen Germanos från Patra uppbadade till och med Mainotternas stridbara qvinnor, och 2000 följde hans kallelse. Grekerne stodo sedan d. 3. Julii med en stark här uppställda vid passen. Den 11:te ryckte de fram nr bergen, för att våga den första ordentliga träffning med sina fiender på öppna fältet. Den 12 upplästes en proclamation af furst Demetrios Ypsilanti, hvarest det bland annat hette: "Tappra ädle Greker! För första gången stån I emot fienden uti stort fältslag. Grekland väntar sin befrielse af eder. Det är dödsnödvärn, som drifver oss. Skåden Chios! och jag behöfver icke säga mer. Lefve Religionen! Döden åt Barbarerne!" — Grekerne började striden med raserilik entusiasm, men måste den 13 draga sig tillbaka med betydlig förlust. De hade emellertid åter uppställt sig i bakhåll vid Thermopylerne, och här utfördes hafvudslaget d. 14. Död och förstörelse utbredde sig ibland Turkarne; allt föll under Grekernes svärd, och nästan hela turkiska arméen blef förstörd. Vid utgången från Thermopylerne hade 700 Greker gjort motstånd ända till aftonen och uppehållet hela turkiska arméen, till dess Grekerne kringgätt dem. De Grekiska qvinnorna förde gossar af 10 år i striden, och kastade stenar ned från bergen på turkarne. Grekland ser sig på en gång åter försatt i förntiden, och hoppet upplifvar alla sinnen, I Leonidas' ställe såg man här den unge

Botzaris, som uppgaf sitt lif i Thermopylerne, under utropet: Frihet! sedan han tillbakahållit turkarne en hel dag. Hans lik föres till Korinth, beledsagadt af 1000 qvinnor och 160 präster, som timme från timme upstämma andeliga läfsånger till Guds och alla Helgons ära. Hvem skulle förmodat, att sådana bragder åter skulle förnyas, och att sådana krafter slumrat. — Följderna äro icke att beräkna; allt som Grekerne rycka fram, måste hvarje by, hvarje stad, af dödsnödvärn sluta sig till, ty Chios' rysligheter skulle förnyas, om Turkarne åter blefvo segrare. Det är därför ett krig, som vida skiljer sig ifrån alla Europas vanliga krig, ty detta måste af dödsångest, oafsedt alla politiska och religiösa tänkesätt, vid framryckandet alstra tusende allierade. — Enligt ett i Bitolia kringlöpuande rykte skall Odysseus hafva upoffrat sitt lif för Grekland af ren patriotism. Han hade, säger man, gått öfver till Chorschid-Pascha; intalat honom, att stor oenighet rädde ibland Grekerne, och läfvat honom råd och understöd. Den turkiske här-föraren gaf emellertid noga akt på honom, och då han såg sig kringgången, lät han afhugga Odysseus hufvudet och nedsabla hans 200 man starka lifvakt. De senast till Belgrad ankomma posttatarer, som medföra bref från Thessalonich och Seres, bekräfta underrättelsen om Chorschid-Paschas fullkomliga nederlag vid Thermopylerne. Från Thessalonich gå brefven ända till d. 31 Julii och från Seres till d. 2 Augusti. I begge städerna förhöllö Turkarne sig lugnt i sitt öde, då de erforo nederlaget, ja, i Seres hade de till och med blifvit liksom fromsinte. Från ingen stad skrifer man om någon reaction. I ansende till de hotande omständigheterna hade ståthållaren i Thessalonich förnyat en äldre firman om allmän beväpning, och därpå befällt, att ung och gammal måste skyndsamt arbeta på att sätta Macedoniens hufvudstad i försvarsstånd. Turkarne förskansa således Thessalonich, och vidtaga för öfrigt alla slags försvarsmedel. Man kan däraf sluta till farans storlek. — Man kan icke så snart vänta någon egentelig Bulletin af Grekerne öfver dessa viktiga händelser, emedan de icke hafva några tryckeri-prässar vid arméen; emellertid synes så mycket säkert, att tre paschar, hvaribland, efter någras påstående Chorschid och Dram-Ali, blifvit förde fångne till Livadia. De fångnes antal skall vara 11000 och bytet enligt alla underrättelser omätligt.

Spanien. Natten d. 13 Augusti utspriddes sig det ryckte och upväckte ett ögonblick oro, att Konungen ville afresa; men det visade sig snart,

att det var ett falsk allarm. Slottsvakten fördubblas hvarje natt. Den nya ministären har låtit sammankalla alla anställda, och låtit förklara dem, att de ibland dem, som ock blott visade sig ljumma i det constitutionella systemets försvar, skulle på stället blifva afsatta. Nära 30 officerare af Garderna hafva blifvit arresterade sedan den 7 Julii, för att ställas för krigsrätt. Lieutenant Goiffieux är verkligen dömd till döden. Denna krigsrättens dom måste likväl först underställas General-Capitainens bekräftelse, och som Goiffieux är fransman, har äfven franska ministern lagt sig ut för honom. Nyligen hade den olycklige aftalat med sin fängvaktare att fly, men det lyckades icke, och äfven den senare sitter nu fängsen. Gardes-capitainen Marquis de Torrenueva, som i detta afseende erhölet ett besök af franska ministern, kallade alla corpsens officerare till sig, för att anropa Konungen om deras kamrats lif; men de vägrade att komma. Man säger, att Goiffieux skall afrättas d. 17 Augusti. -- Regimenterne Principe och D. Carlos hade lämnat Madrid, för att begifva sig det ena till Burgos, det andra till Siguenza. Tre hundra man af det senare regimentet blefvo vid sistnämnde stad angripne af en timligen betydande styrka,ingo döde och sårade, och återstoden vände tillbaka till Madrid. General Mina har afrest med en escorte af 40 man. Flere truppcorps skola följa honom och förena sig i Arragonien, där han skall samla sin division till fälttåget. Statstidningen tillstår, att hela Catalonien är i upror, de uproriskas antal ofantligt, och att de hafva så mycket mera lycka, som de äro odisciplinerade, o. s. v. Den 7 afseglade 700 män från Vigo under escorte af en Corvette och en Brigg till Havana, för att ersätta de döde och förfäskedade ibland därvarande trupper. -- Universal säger: "Första vilkoret för ett förbund med Portugal måste vara, att det afsänder 12000 man att förstöra factionisterna och afhålla en invasion från halföen, och utom dess upställer en cordon af 8000 man på Galiciens, Estremaduras och Castiliens gränser, för att tillse, att icke spanska rebeller flykta till Portugall. Enligt Gazette de France hade Generalen Baron d'Eroles d. 6 Augusti ankommit till Seo de Urgel och öfvertagit befälet öfver arméen och provinsen; äfven voro Divisions-generalen Freyles och ett tryckeri där. Trappisten hade afmarcherat till Arragoniens förstärkning med resten af sin och en annan prästs division. Ärkebiskoppen Creus presiderar i provincialjuntan uti Urgel. En annan, afhängig af denna, är uprättad i arrondissementet Tarragona. Hela

Arragonien är i resning. Royalisterna höllo Tortosa ännu besatt. -- Till följe af dylika senare underrättelser var "Ministern" (såsom bekant, hufvudet för den fordua Camarilla) Marquis de Matalorida d. 13 ankommen till Seo, dit han begifvit sig genom Andora-dalen; Spaniorerne hade emottagit honom vid gränsen; den 14 installerades Kungliga regeringen, och den 15 aflade de civila och militära auctoriteterna eden för densamma, o. s. v.

Frankrike. På samma sätt, som engelska tidnings-ägarna göra, så hafva äfven de i Paris varande oppositions-bladens redacteurer afsändt snällskrifvare till Poitiers, för att uppteckna debatterna vid discussionen af Bertonska processen. Regeringen har äfven ditskickat en stenograph. De gend'armer, som bevaka Berton, äro förbudna att tala med honom. Efter klockan 8 om aftonen lär ingen gå igenom den gata, där fängelset ligger. -- Man tror, att icke Herr de la Bourdonnaie eller Hertigen Fitzjames, utan H. de Chateaubriand, skall afgå till Congressen. -- Den ministeriella journalen gifver en längre artikel öfver Mainziska central-undersöknings commitéens berättelse, hvori det heter: "Den verkliga händelsen lär vara, att ingen revolutionär conspiracy nu existerar i Tyskland; att det där gifves många föreningar af entusiaster och mystiska sinnen, för att utbräda ett eller annat constitutionelt system, eller blott för att sysselsätta sig med sedliga eller fromma föremål, slutligen att de politiska föreningarne stå i samband med den stora sammansvärjningen emot Buonaparte, kalladt Tugendbund, för hvilket utmärkta personer icke voro främmande. Tugendbundet blef efter Napoleons fall upplöst af dess egna hufvudmän men några af de verksamaste medlemmarne beslöto, att fortsätta föreningen i den afsigten, att försäkra uprättandet af representativ-författningar; därifrån den stora chisman. Central-commitéen har gjort sig oändligt besvär att ådagalägga utarbetandet af några af dessa föreningar. Hr Schmalz gälde under Preussens oocupation af Buonaparte för en anhängare af kejsaredömet; han är den förste som offentligen påstått de hemliga sällskapernas urartning. Central-commitéen har icke kunnat nptäcka det hemliga sällskapet, som, enligt hvad man antagit, skall hafva updragit åt Sand, att mörda Kotzebue; har denne svärmare haft något updrag, så har han tagit hemligheten därom med sig i gräven.

STOCKHOLM,
Tryckt hos ELMÉN och GRANBERG.

COURIEREN

Måndagen den 16 September.

Bidrag till Skrå- och Gesäll-historien.

Då vi skärskådade Gesällernas ordensregler, undföll det icke vår upmärksamhet, hvilka missbruk hafva sitt frö i det stadgandet, att de Gesäller, som förbrutit sig mot Gesällskapet, antecknas i Svarta boken, och att, då denna föreläses, hvarje medlem bör gifva akt på de antecknade, för att sedan angifva dem på andra orter, där Gesällskap finnes. Hvem anar icke något besynnerligt resultat af en dylik hemlig police? Huru lätt är det icke, att en gesäll på detta sätt i hemlighet förföljes, utan att han kan upptäcka den hand, som förföljer honom, eller söka uprättelse för sitt lidande? att han måste, hatad och föraktad, hvart han kommer, af människor, dem han hvarken gjort ondt eller godt, förgäfvos kring hela landet söka medel till sitt uppehälle?

Dessa följder kunde man förutsätta såsom möjliga. Följande document, som kommit i våra händer, visar, att slutledningen icke var falsk.

"Till

Samtliga Loo Garfware Gesell Bröderskapet I Hela Riket.

Vi får härmedelst Gifva Bröderskapet Till känna att Loo Garfware Gesellen Johan Fredrik Rörås under Resan Emellan Calmar och Pataholm I Sälsskap och Comploct med En annan Person bort stulit 14 alnar Wäf och En Näsduk hvar af han har bekomit 6 alnar och halfva Näsduken blef Gripen På Pataholm och förd hit Till Slottshäkte och har Blifvit där före bestraffad med 8 dyngs Watten och Bröd och stått uppenbarlig Kyrko Plickt Uti Rysby Kyrka Således bör Wäll icke förenämde Joh Fredrik Rörås numera anses för Rättskaffens Gesell Eij heller åtnjuta någon Rätt hvarken af mästare heller Geseller, Calmar d. 4 Junij 1820.

Johan Starr
Gesell

Gustaf Boström
Alt Gesell

Eric Josephson
Gesell

Joh; Fr; Rosendahl
Gesell

A tergo:

Ankom d. 10 Junii till Liuköping och afg. d. 11 till Norrköping (genom Bruzelli.

Ankom d. 12 Junii till Norrköping och afg. d. 14 till Stockholm (genom Gert M. Svanfelt."

Att stjåla wäf och näsdukar är visst icke recommendande; att i åtta dagar lefva på watten och bröd måtte icke vara godt; och att stå uppenbar kyrkopligt i Rysby kyrka är icke hedrande. Men lagen vill, att den, som försonat sitt brott och blifvit åter intagen i församlingen, skall vara fri från allt ytterligare tillmäle och förebräelse. Logarfware-gesellerne i Calmar däremot vilja, ati den som brutit mot lagen och blifvit straffad för sitt brott, ej vidare skall åtnjuta någon rätt hvarken af mästare eller gesäller. Gesällläran är så ömtålig, efter deras tanke, som t. ex. den militäriska hedren anses vara, enligt hvilken ingen vanfräjlad eller för brott straffad person får tjäna vid corpsen. Det är således en hög, ärorik post att vara gesäll, d. v. s. att få föda sig medelst arbete på en verkstad! Inför samma point d'honneur bland annat arbetsfolk — och den en gång straffade brottaligen skall utstötas ur samhället och tvingas att blifva en bof af profession. Dessutom företaga Gesällerne sig att kring hela riket utsprida underrättelser, dem de på intet officielt sätt bestyrka. Det är ganska möjligt, att Rörås stulit och blifvit straffad; men bevisadt är det ingalunda genom ett bref från Olt-Gesällen Boström och Gesällerna Starr, Josephson och Rosendahl. Det är ingen omöjlighet, att fyra personer skulle kunna företaga sig att skrifva lögn om en annan person, utan att på något sätt därför blifva straffade eller tilltalte, då allt sammans går i största tysthet och endast en ovanlig händelse kan skaffa i dagsljuset ett dylikt Skymfbref (så lär benämningen på dessa ordensrapporter vara). Före det olyckliga offret finnes imedlertid, hvart han kommer, en rapport, som beröfvar honom hans goda namn och rykte. stänger för honom hvarje verkstad och nödgar honom att vandra till ett annat ställe; där samma bemötande åter väntar honom. De välsignade skrålagarna hindra honom att på annat ställe än på verkstad använda sin konst — och han är, genom skymfbrefvet, ingen ting mer och ingen ting mindre än beröfvad sina medborgeliga rättigheter och, så till sägande, utstött ur samhället.

Detta är redan rysligt, då frågan är blott om brottslingar och om budkaffars kringskickande angående deras brott och straff. Men det blirver ännu vida eftertänkligare, då man besinnar, att skymbrefven kunna utfärdas ej blott om sådana och med uppgifvande af faeta, utan ock helt enkelt om obevista misstankar eller om brott mot gesällskapets point d'honneur och ordensreglor, utan uppgift på något enskildt factum, hvarpå varningen mot den illa anskrifne grundas.

Se här en af Skräväsendets vackra frukter. Man bör väl en gång lära sig att rätt värderadenna sköna inrättning.

Tidens Lexicon.

(Forts. fr. längesedan.)

Statshushållning. Det finnes vissa maskar, som kunna huggas i stycken, utan att de dö, och af hvilka hvarje del sedermera bildar ett särskildt djur, lika organiskt som det hela. Af dessa djur hafva de Europeiska stats-ekonomerne tagit det exempel, efter hvilket de vilja bilda världen. Människoslägtet, spriddt kring alla jordens trakter, lär vara ämnadt att biträda sig inbördes med de i oändlighet varierade konst- och natur-alster, som de olika luststrecken kunna åstadkomma, men som på ett ställe icke kunna fås. Den outgrundliga Prometheus-sonen har på detta sätt blifvit i stånd att njuta af hela jordens herrlighet, om han ock är dömd att icke vistas mer än på en punkt däraf.

Men så hafva kommit ur afgrunden upstigande några besynnerliga karlar, icke olika Apothekare, och sett den långa masken, som rullade sig kring hela jordklotet och, med sina millioner munnar, sög hennes must på millioner ställen. Bemålte Herrar i stora peruker och med fundersam mine öfverlade en stund och fauno snart på det rådet att hugga masken i små bitar och iobläsa lif i hvarje bit. Detta lyckades på visst sätt, och sedan lade man hvar bit i en särskild flaska, knöt väl till och förseglade med sitt anborna insegel. Så lågo de, somlige sammankrumpne af köld, somlige halfdöde af hetta, somliga i olja, somliga i spiritus-vini. Alla suckade efter grannens herrligheter; men då röto de perukade herrarne: gör dig sjelf dessa herrligheter, eller ock umbär dem — så färd du sockergryn för patriotism. Hvar och en fick tappa ut, hvad han sjelf låg i, och ligga i torra

flaskan; om han behagade. Men ville han hemta något af sin grannes öfverflöd, så beviljades det, antingen icke eller först efter långa ansöknin- gar, och försegligen lossades med ceremoni och yt- tersta försigtighet.

Detta kallades Statshushållning.

(Forts. e. a. g.)

UTLÄNDSKA NYHETER.

Turkiet: De underrättelser, som blifvit öf- verförde med fartyg, hvilka d. 18 Augusti från Alexandria, Smyrna och Malta ankommit till Li- vorno, bekräfta icke ryktet om nya förefallna sjö- drabbningar; endast det synes säkert, att torkiska flottan, med hvilken ännu flere segel hade förenat sig från Constantinopel, tagit sin kosa från Tene- dos emot Morea. Ismail Gibraltar med den egypt- isk-barbareska flottan kryssade emellan Smyrna och Chios. I Arkipelagen hade man icke blifvit varse någon grekisk flotta. — Enligt bref från Con- stantinopel af d. 10 Augusti var lugnet där full- komligt. Lord Straungford hade för ätta dagar se- dan haft en conference, i afsigt: 1) Att förnä- Porten, att genom en note underrätta Ryssland om Furstarnes utnämning; 2) Att hon måtte sän- da en underhandlare till Kaminnico, för att där enligt Rysslands åstundan underhandla med Hr. Tatischtschew. — Porten vägrar det, och man tror allmänt, att hon aldrig skall samtycka därtill. Man hoppas emellertid, att fanatismen och stolt- heten änteligen skola vika för eftergifvenheten och försönligheten. De fleste genesiska och andra fartyg afgå olastade till medelhafvet. Två hafva tagit rysk slagga, och erhållit sina papper från O- dessa, men Porten gör svårigheter, att lämna dem genomfart till Svarta hafvet, och påstår, att de äro genesiska. — De Genesare, som med ryska pass ankomma från Medelhafvet, torde icke finna några hinder. Det norrska fartyget Drontheim var det första, som åter gjort bruk af den ganska för- delagliga tillåtelsen, för Svanska och Norrska far- tyg, att besegla svarta hafvet. Alla nyare under- rättelser öfverensstämma att bekräfta Grekernes stora seger vid Thermopylerne, churn den samma olik berättas af hvar och en. Den seger Österr. Beobachter tillskrifver Chorschid-Pascha, skall endast hafva bestått i öfverrumpning af en liten corps Franker (Tyskar), som Turkarne på det rys- ligaste misshandlat. Det närmare här af är följande: En post af 30 Tyskar hade i byen Petta vid

Arta blifvit kringränd af Turkarne och förde fångne till Arta, där desse omenskior afskuro deras näsor och utstucko ögonen, och så skickade dem tillbaka till grekiska lägret. Hellenerne, som här öfver råkade i raseri, angrepo härpå Mahomedanerne och nedhöggo 340 däraf, som föllo dem i händerna. Under det dessa rysligheter föreföllo i det sydliga Epiros, trängde Marcos Botzaris ned från Sulis berg till slätterna vid Janina, och utspredde sig i dalen Katzanachoria, där han fördref Turkarne, som endast i ringa antal kunde inskeppa sig på sjön vid Janina och uppnå kastellet. — Bref från Parga berättar, att pesten visat sig i Paramythia och många byar på berget Chimära. Efter Athens intagande skola Grekerne, då de erfarit rysligheterna på Chios, utöfvat hämnd, och redergjort alla Turkar; det hade lyckats två fransyska fartyg, att rädda nära 300 Mahomedanska qvinnor. Det är smärtaude att erfara, att, efter så många exempel af obesegrad tapperhet och ihärdighet, religionen och menskligheten måste begräta sådana utöfningar, som kristna krigare aldrig borde tillåta sig. — I spitsen för den executiva makten i Grekland står nu vice Presidenten Athan. Kanaka, i stället för Furste Maurokordato, hvilken, såsom man vet, tagit befäl öfver en af de grekiska hävarne. — På Morca har senaten låtit gripa och bortföra många utlänningar, mest så kallade landstörviste, hvilka voro misstänkte att göra Turkarne spiontjänst. Genom denna opuration skola 57 personer hafva blifvit bortskaffade. Två andra däraf blefvo offentligen afrättade i Mesolongi såsom öfverbeviste spioner. Grekerne mena, att det var högsta tiden till detta steg. Med en courir, som vatten till den 13 Augusti ankom till Moldaniska gränsen, har den underrättelse ingått, att Jassi natten emellan den 11 och 12 Augusti blifvit stucken i brand af Janitscharerne och två tusende hus afbrände. Vid courierens afgång brände det ännu: Jassy hade för några dagar sedan åter igen 800 Janitscharer ankommit.

Spanien. De begge gardesbataljonerna, som blefvo skickade till Leganes och Vicalvaro och nu äro fördelade på andra regementen, begifva sig i serskilda bataljoner med största ordning till sin bestämmeelse. Trettio millioner Realer hafva blifvit ställda till General Minas disposition. Den activa milisen är i full anmarsch emot nordn. Två provincial-regementen hafva blifvit inskeppade från Corunna till Bilbao. Det förhjudes att conseljen beslutit, att $\frac{2}{3}$ af inkomstbudgetens fond skall användas till krigskostnader. Tidningarne innehålla

lifliga målningar af de plundringar och omenskligheter, som insurgenterne i Catalonien utöfva öfver allt, där de vinna fast fot. Man har en förteckning på 122 präster och munkar, som befinna sig däribland. — Fyra regementen lätt infanteri, 700 man cavalleri och tre compagnier artilleri, under General Espinosas befäl, hafva inryckt i Navarra. General Empecinado väntades den 16 Augusti till Saragossa, man vet icke, med hvilken styrka; men säkert synes det, att han blifvit uppehållen genom insurgenterna vid Siguenza, emot hvilka han utskickat ett detachment. — Från spanska gränsen skrifer man under den 21 Augusti: "Kungliga regentskapet har definitivt blifvit upprättadt i la Seo d'Urgel. Den består af Marquisen Mataflorida, såsom President, ärkebiskoppen i Tarragona (kanske Tarazona, förut Stor-Inquisitor) och Baron d'Eroles. Denne senare har af de andra blifvit uphöjd till Generalissimus öfver Kungliga arméerna i Catalonien. Quesada är öfvergeneral i Navarra; Trappisten öfvergeneral för arméen i Arragonien. — Regentskapet förer titel af: Spaniens öfverregentskap under Konung Ferdinand VII:s fångenskap". — I slutet af den proclamation, General d'Eroles utfärdat till Catalonierne, heter det: "Vi vilje äfven hafva en författning, en fast statsregeringslag; men den skall icke tjena tygellösheten till täckmantel och af brottet kunna kallas till hjälp; den skall icke gudlöst kunna utläggas, utan följas och iakttagas, den skall älskas af insigt, icke utan grund och urskilning. För att erhålla en sådan författning, skola vi icke taga vår tillflykt till teorier, färgade af de folks blod, som haft den olyckan, att vilja bringa dem i utöfning; nej, folket skall, enligt förfädernes exempel lagligt församladt, gifva sig lagar, passade efter sina seder och den tid, hvori vi lefva. Det spanska namnet skall åter förvärfa sin gamla glans, och vi skola icke lefva, såsom nedrige slavar af anarkiska factioner, utan lyda de lagar, vi sjelfve stiftat. Konungen, såsom fader för sina folk, skall likasom fordom besamladt uprättbållandet af våra friheter och Privilegier, och då först kunna vi vi anse honom såsom bunden genom sin ed.

Frankrike. Det äro H:ns Chateaubriand, de la Ferronaie och Caraman, hvilka, såsom man säger, skola representera Frankrike på congressen. Man tror, att den första skall i Paris inträffa från London, så snart han upväktat Konungen af England efter dess återkomst från Skottland. — Berton har i det offentliga förhöret i Poitiers tämligen nära tillstått allt, men påstår, att hafva blif-

